

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
 invitat

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 4 Februarie st. v.

În timpul scurt, de când luăm și noi parte la lucrarea publicistică a patriei noastre, a trebuit în mai multe rânduri să ne plângem de puțină bunăvoință, cu care am fost întâmpinați din partea colegilor nostri maghiari. Sântem adversari, nu ne putem dar' aștepta să fim lăudați și încurajați de dînșii; ne așteptăm însă, ca ei să aibă atențiune pentru cele ce dicem, să ne reproducă cu bună credință și să nu ne combată decât pentru ceea ce în adevăr am susținut. Foarte în curând a trebuit însă să ne convingem, că înzadar vom căuta la dînșii sentimentul de dreptate, în lipsa căruia ori-și-ce discuțiune e peste putință. Ei interpretează cuvintele noastre totdeauna astfel, ca să pară a fi în drept de a îndrepta cele mai violente atacuri în contra noastră, și nu ni s'a întâmplat nici odată, ca ei să recunoască, că putem și noi avé idei și inclinații bune, că pot să fie și în rândurile noastre oameni de oare-care valoare. Sântem pentru dînșii toți cu toții nisce semidocti, nisce haimanale, nisce paraponisiți, nisce agitatori netrebncici, care nu merită decât să fie ocăriți pe toate tonurile.

Adversarul nu are nimic bun în el, nu merită nici o cruțare, nu poate să facă pretenție la nici un fel de considerațiune, adversarului nu i se dă nici odată dreptate: aceasta e idea conducătoare a presei maghiare.

Ne pare bine, că o spun aceasta și alții, căci dacă am spune-o numai noi, ni s'ar obiecta poate, că ne plângem fără cuvânt.

Domnul Desider Szilágyi este unul dintre cei mai distinși bărbați ai Ungariei, un om, care ridică mult media intelectuală a națiunii sale, erudit, cu vederi largi, cu deosebire cumpenit, un eminent orator.

Dilele aceste dl Desider Szilágyi a vorbit în dieta Ungariei în cestiunea reformei casei magnatilor.

Eată ce ne spune „Budapester Tagblatt“ despre primirea, ce i s'a făcut eminentului orator în presa oficioasă:

„Maltratarea diaristică, la care s'a făcut încercare de a-l supune pe triumfatorul desbaterilor de ieri, nu este numai un semn neînșelător al eșecului ministerial și al tăriei partidei noastre, ci totodată și o dovadă despre o degenerare, care de sigur că nu-i face țerii noastre onoare. Conservatorii englezi nu refuză nici odată admirațiunea lor față cu un mare succes oratoric al lui Gladstone, nici odată liberalii englezi nu lipsesc a recunoaște un mare succes al lui Disraeli. Presa opozițională face critica vederilor și a afirmărilor emise de oratorii ministeriali, diaristica guvernamentală combatte ideile și planurile opozițiunii fără ca să-i tirească pe adversari prin colb și să arunce cu noroiu

în ei. Cel ce vorbește pentru proiectul guvernului este sârbătorit în hiperbole, ca un semideu; diarele se aruncă pe burtă înaintea lui: acela însă, care nu îngână vorbele rostite de Coloman Tisza, acela e tîrît la pămînt, tratat ca un băiat din scoală și batjocorit cu cele mai uricioase epite. Cei ce cetesc, în străinătate, numai diare germane guvernamentale din Budapesta, trebuie să creadă, că în rîndurile guvernamentale ungare nu sînt decât oameni geniali, ear' în cele opoziționale numai nisce stupești scolare. Să admitem ori să combatem propunerile susținute de Szilágyi în discursul lui de ieri, omul cu iubire de adevăr nu poate să tăgăduiască succesul în adevăr extraordinar, pe care l-a avut opozițiunea. Și totuși organele guvernamentale întimpină acel discurs cu o îngâmfată presumpțiune; pentru ele nu e acel discurs decât o deșăartă vînătoare de efect, un lung sir de erori; ele ne asigură, că oratorul a făcut o figură meschină și vrednică de compătimire, că el, care a ridicat desbaterile la o înălțime atât de neobișnuită, s'ar fi coborît la o adîncime, în care majoritatea deputaților n'a putut să-l urmeze și îl batjocoresc pe Szilágyi pentru „gustul distins“ al lui.

„Pentru partidul nostru acest ton îngâmfat poate să fie indiferent, nu însă pentru țeara noastră, care suferă în reputațiunea și în interesele ei perderi enorme prin suverana presumpțiune ce a devenit un obicei la oficioasele noastre germane. Maghiarul își cunoaște compatrioții; el zîmbesce ori se întoarce înscărbît, când Desider Szilágyi, comitele Albert Apponyi și alte capacități ale opozițiunii sînt dascăli de nisce pigmei spirituali, care nu le ajung nici până la glesne măcar. Și întocmai ca corifeii opozițiunii sînt tratați de aceeași presă toți oamenii de stat, toate națiunile, și nemaghiarii, care nu pot ceti diarele maghiare, ce păstrează marginile bunei cuviințe, ale dignității și ale gustului distins, iau grandomania oficioaselor germane drept manifestare a spiritului guvernului ori, dacă sînt rîutacioși, al națiunii. Astfel s'a sădit ura și disprețul în țeară și giur împregiur de ea. Relațiunile dintre Croația și țeara mună n'ar fi ajuns la periculoasa încordare, în care se află astăzi, dacă presa oficioasă germană nu ar fi tratat mereu pe concetățenii croați într'un mod disprețuitor, care în cele din urmă a produs amărăciunea mortală. Nu putem să ajungem la bune relațiuni stabile cu Sârbii, cu Sașii, pentru-că acele diare nu știu decât să batjocorească pe cetățenii de altă naționalitate.“

Un singur lucru foarte important avem să mai adăugăm din partea noastră: nu sînt numai diarele oficioase germane, sînt și cele maghiare atinse de mania, care face ori-și-ce înțelegere peste putință.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Februarie st. v.

Desbaterea generală asupra proiectului pentru reforma casei de sus curge încă în dieta ungară cu un zel și foc până acum ne mai pomenit la deputații maghiari de toate partidele. E o luptă pe moarte și viață între guvern și opoziții. După discursul de Vineri al domnului Apponyi, care a fost de un succes strălucit, domni din partidul guvernamental au început a se înmuia întru atîta, încât vorbirile lor devin din ce în ce tot mai monotone și domnul Tisza începe serios a se îngriji de rezultatele acestei discuții. În casa de sus încă se fac pregătiri pentru respingerea proiectului guvernului, și se afirmă cu toată siguritatea, că toți factorii dătători de ton și cu influență din casa de sus vor vota în contra celui proiect.

Situațiunea parlamentară în Austria încă e cam tulbure. Teranii germani conservativi au denegat principelui Lichtenstein ascultarea, Lienbacher și camaradii lui de principiu insistă strajnic prelungă opoziția în contra novelei pentru competențe și în contra speselor pentru regularia fluviilor galițiene; se dice, că numai chiar Slovenii sînt prin contele Hohenvart mai domol dispuși. Și clubul Cesky-an face rezistență cu privire la legea socialistă. Diferențelor momentane între majoritate și minister se atribuie o importanță cu mult mai mare din partea fracțiunii din dreapta, decât din partea așa numitei partide constituționale. În aceasta domnesc vederile, că conducătorii „dreptei“ vor afla în momentul din urmă un mod, care va ușura și va face posibilă o contopire a majorității din parlament cu ministerul.

Cu privire la convențiunea de extradare ruso-germană „Deutscher Reichsbote“ susține scirea, că între Germania și Austria curg pertractările. Cel mai de încredere om al curții rusesci, dl Katkoff, afirmă în diarul rus „Moskovskija Viedomosti“, că există motive, de a presupune, că Austria se va arăta acum față cu convențiunea de extradare germano-rusă cu mult mai concedătoare, ca în anii 1881 și 1882; numai decât după primirea convențiunii în Landtagul prusian, Bismarck se va apropia de Austria cu proiectele din cestiune.

Diarele italiene descriu situațiunea militară din Egipt a Angliei în colorile cele mai întunecate. „Diritto“ dice, că pentru Anglia totul e pierdut, dacă nu va cere în curînd ajutor italian. De altmintreli celebrități militare încă susțin, că poziția trupelor engleze e de tot primejdioasă, și nu cred, că operațiunile se se poată începe în luna venitoare, întemplet se chiar cât de iute mobilisările cele nouă. Ear' atunci căldurile cele mari fac Englezilor imposibilă înaintarea, și așa rîsbunarea va trebui să se amâne până la toamnă. Cercurile militare judecă foarte nefavorabil procederea de până acum a generalului Wolseley. Îl acuză cu aceea, că Gordon a fost victima ambițiunii sale. Trupele engleze ar fi putut anume ajunge la Chartum pe un drum cu mult mai scurt, Wolseley însă a ales drumul cel mai lung și mai obositor, ca triumful să-i fie cu atît mai mare.

Cu privire la ocupările guvernului italian la marea Roșie, Poarta a trimis puterilor acum un protest formal. Guvernul englez recunoaște drepturile Turciei, de-oare-ce asupra acelor teritorii numai Sultanul poate dispune. Se dice că e probabil, că și celelalte puteri vor împărțese vederile aceste, sau alte vederi asemenea acestora.

Se vede că trăim în veacul ocupărilor. Prin Londra circulează scirea, că nici Rusia nu va rămâne departe de curentul acesta, cu deosebirea însă, că Rusia nu are intenții, de a cuprinde teritorii în apropierea Nilului sau a Congoului. Privirea și-o întinde spre Asia mică. Munca aceasta se continuă fără mult sgomot și neîntrerupt, și colosul rusesc înghite tot în al treilea sau al patrulea an câte o țărișoară nouă. Statele mohametane independente se află astăzi aproape toate în mâinile Rusiei. Armata rusească înaintază cu o statornicie miraculoasă, și se apropie tot mai tare de posesiunea Angliei în India. Și atîta e sigur, că numai foarte micuță

distanță mai desparte trupele rusesci de locurile acele, și chestia egipteană și în genere toată mișcarea colonială va servi Rusiei de ocaziune spre a înainta tot mai tare și spre a pune în curînd piciorul în apropierea imperului britanic din India.

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Comitatul Albei, 10/2 1885.

Năcazurile și trebuințele noastre sătenesci. Nu strică să ne îndreptăm și asupra scăderilor noastre proprii. Vreau să mă ocup puțin de greșelile sau poate chiar păcatele noastre ale preoților. O fac aceasta fiindcă pe la sate preoții sînt conducătorii poporului, ei sînt meniți a fi purtătorii steagului progresului, lor li-e concredut scumpul talisman național, talpa existenței naționale: opinea română.

E grea misiunea unui preot român. Nu e destul dacă în cele sufletesci e lumina poporului, el nu-și implinesce chemarea când își sacrifică dîile vieții învățînd în biserică poporul dîrînte sale față cu biserică, națiunea, scoala, limba și străbunii sei.

Nu căci abia este durere în care țeranul se nu alerge la preotul seu. În dureri de inimă și boale trupesci, țeranul caută întăiu sfatul părintelui seu sufletesc, dela care cere ca cu rugăciuni s'au cu sfaturi înțelepte și povețe bune să-l mîntuie.

Ba când dureri trupesci necurabile îl atacă, și îi bate moartea la ușă, țeranul cu tot sufletul se lîpsește de preotul seu, care crede că singur mai e în stare să îi oprească moartea, sau cel puțin să îi asigure fericire în cer.

Când bate pe la ușile celor chemați să-i facă dreptate și nu o capătă, când e asuprit de cei ce trăiesc din sudoarea lui, căror numai sufletul nu 'și-l dă și în schimb nu cere decât pace în țeara lui, el se plînge la părintele seu sufletesc care trebuie să-l domolească și liniștească.

Cu un cuvînt preotul în toate împregiurările are să fie razimul țeranului lipsit de cunoștințe.

Cu toate aceste pe la noi influența preoției putem dice, că e neînsemnată, nu numai nu se conduce de către ea progresul, nu numai nu înaintază țeranul, dar' regresează pe di ce merge mereu.

Vițul beției distruge cumplit la țereni, omoară familii, prăpădesce moșii fără ca preoției să poată sta în contră.

Luxul ostentativ duce țeranul la ruină, se pradă parte mare din munca și câștigul seu pe lucruri netrebucioase, ear' instituttele dorm somnul cel vecinic, și preoției ca și când ar avé glasul înecat nimic nu poate face pentru a le pune stavilă.

În boale țeranul își gată dîile fără vreme, își pradă averea pe la oameni falși, cari îl seduc cu minciuni, ear' de medici n'are grije, și când merge tîrziu, leacuri în regulă nu ia, dietă nu ține.

În boale lipicioase el nu se feresce de loc și nu folosește mai nimic la timp în contra lor.

Se trage țeranul de autoritățile mai înalte încoace și încolo fără voia lui, punu-i-se în frunte oameni cari se îngrijesc mai mult de extirparea decât de progresul lui.

Plătesce întreit greutățile, beau venin scurător de dîle în loc de beutură hrînitore și în-tăritoare.

Și ar pute să nu le facă aceste și tot le face. Oare pentru ce?

Pentru-că țeranul e om fără carte, nu știe ce se lucrează prin trînsul, se duce acolo unde simțurile îl mîna și mai marii îl trag căci dacă nu îi ascultă, ei au să țînă minte.

El nu are nici o ușă unde plângerea s'îi fie primită, pe nimeni care s'îi poarte de rînd, astfel dă toate, hainele din pat și pânea dela copii, face tot numai ca să aibă pace.

El a desperat de o parte mai bună și lucră ca omul fără nădejde, se aruncă și în foc dacă stăpînirea cere și nu scie că multe prea multe spre perirea sa le face, căci s'ar lăsa s'îl și gîtue și nu le-ar face căci are caracter țeranul.

Cei cari ar pute face ca țeranul se apuce inimă, s'își și mai strîngă rîndurile, s'îl și sape însuși groapa, ar fi numai preoții.

Sînt casuri însă când preotul mai mult își vede de punga sa, decât de fericirea poporului credincios.

De multe-ori țeranul cu cea mai curată inimă aleargă la preotul seu după sfat, și nu tot cu acea capătă. Căci se găsesc preoți, cari în contra chemării, se silesc a exploata nesciința țeranului, ca mai ușor s'îl poată exploata în folosul lor.

Sînt casuri și de acele, că preotul se teme a se pune în opoziție cu ideile țeranului neînvățat și în loc de a da el ca mai învățat direcție fiilor sei sufletesci, își primesce el dela dîșii linia de conduită.

Mai mare greșală comite preoțimea noastră neînterîsându-se de afacerile comunale.

Astfel la alegeri de notari, primari, în administrațiunea comitatensă, poporul e tras-împins, fără ca preotului s'îi pese mult de cele ce oile sale pătinesc.

Ba s'întîmplă că preotul ca să nu se strice cu organele mai înalte, anume se reține a-l sfătui după cum inima și conștiința îi spun.

Sînt preoți de aceia, cari sînt în nesciință de cele ce se petrec, încât pre lungă toată bună-voința nu pot folosi.

Cunosc preoți, cari în ajunul alegerilor dietali nu sciau nici de conferența din Sibiu, nici de hotărîrile ei.

Astfel de oameni cum pot da directivă poporului ce-l păstoresc?

Unii preoți se trudes numai ca să câștige avere pe seama copiilor, s'îi crească la școală chiar și dacă aplicare n'au, ear' pentru alte lucruri timpul nu le ajunge.

Ba unii sînt atât de cufundați în această patimă, încât ani de zile nu citesc decât lucruri, cari din oficiu sînt siliți să le cetească, căci pre cele literare parale n'au.

Astfel de oameni înaintează materialicesc foarte repede, intelectual regresează și după câțiva ani de petrecere la sate se rustifică încât li se sterg cu totul urmele studiilor de facultate.

Sînt și de aceia în adevăr lipsiți, cari nu pot; căci năcazurile nu îi lasă să speseze pentru înaintare intelectuală ceva. Dar' avem persoane cu stare bună, cari ar pute să aibă influență mare în ținuturile lor, ar pute să vadă și de treburile politice.

Dar' între toate relele ce are preoțimea de pe la noi mie mi se pare, că cel mai mare e lipsa spiritului de asociere.

Preoțimea noastră petrece retrasă cu totul, fără ca la anul baremi să se cerceteze unul pe altul, deși adeseori astfelde lucruri prietenesce le ar fi spre distracție și așa le-ar face bun serviciu sănătății.

Comori sufletesci ar câștiga când unii cu alții ar învăța multe lucruri, cari în studii nu le cuprind.

Ei ar dovedi poporului, că preoțimea sa e legată ca și verigile unui lanț, și ar fi cea mai elatantă învățătură ca poporul să se grupeze în giurul lor uniți în cugete, uniți în Dumnezeu.

Prin ele s'ar satori o unitate de vederi, de procederi, în conducerea poporului, ceea ce ar da o autoritate nespuse de mare învățăturilor preoților.

Ba grupându-se preoțimea nu din comitatul întreg, ci numai tract, de tract ar pute face mult chiar și pentru copiii orfani de preoți.

D. e. dacă un tract din 25 comune s'ar constitui și ar contribui fie-care anual 2 fl. v. a. în 10 ani ar avea capitalul de preste 500 fl. ale cărui procente numai a 5% ar fi destul pentru a aplica 2 orfani la vre-o măiestrie.

În de 20 ani s'ar pute aplica 3—4 orfani. Și care ar simți ceva scădere?

E timpul suprem ca și pe la noi spiritul de asociațiune să se extindă, cu atât mai vîrtos că mersul poporului spre decadență reclamă o procedere uniformă a clerului.

Am firmă convicțiune că se va face.

iota.

Cluj, 15 Februarie 1885.

Inteligența română din Cluj a arangiat în 12/2 a. c. un concert împreună cu bal, pe care în zilele mai fericite îl arangia societatea Iulia. Venitul curat a fost destinat pentru sporirea fondului școlii române de fete înființate în Cluj. Programul concertului a fost următoarea:

1. Ciprian Porumbescu, „Treicolorul“ poezie intonată de corul junimii.

2. A. Glogovean, „Pe malul Oltului“, fantasiă populară, op. 27 executată pe pian de d-na Ana Pop.

3. Iosif Vulcan, „De esti Român odată, rămâi tu tot Român“, poezie declamată de dl Leon Scridon, jurist.

4. Briccaldi, „I vesperi siciliani“, due pentru flaută, executată de d-nii Octavian Boreriu jurist și Alexandru Andressi, medicinist.

5. Ch. de Beriot, „Concerto“ (D-dur) op. 16 pentru violină, cu acompaniament pe pian, executată de d-șoarele Ana și Sidonia Pop.

6. V. Alexandri, „Cântecul gîntei latine“ poezie intonată de corul junimii.

Viue aplause au urmat fiecărei piese, și oaspeții au fost surprinși de dexteritatea tinerilor, cari întru adevăr s'au pregătiti cu un zel deosebit pentru acest concert.

O impresiune plăcută au făcut d-șoarele concertante Ana și Sidonia Pop, cea dintâi cîntînd pe pian cu multă dexteritate, eară d-șoara Sidonia, care până acum a pășit pentru prima

dată în concert public, dovedind pe violină o deosebită tehnică și sentiment. Publicul a erupt de mai multeori în aplause frenetice.

Finindu-se concertul, pe la 10¹/₂ oare a urmat danțul, care s'a început cu jocul: „Ardeleana“.

La începutul pauzei au surprins pe publicul asistent 13 tineri români în costume țărănesci cu jocurile istorico-naționale: „Călușerul și Bătuta“ jucate în ordinea cea mai bună și cu o acurateță demnă de toată lauda.

Sub decursul pauzei s'au ținut mai multe toaste, începînd președintele balului I. Coroian au vorbit între alții adv. Rațiu (Turda), adv. Dr. Mihályi (Dej), preotul local Podoabă, procurorul Biró Iános și în sfîrșit vice-președintele balului a mulțumit oaspeților în numele comitetului arangiator — pentru participare.

Regretăm, că inteligența română din provincia nu a cercetat această petrecere socială a inteligenței române și universitarilor români din Cluj, cu acel zel cu care a cercetat-o în anii precedenți. — Admitem însă, că cauza la aceasta ar fi scandalurile sîrșite din partea tinerilor maghiari din Cluj în anul trecut. — De altcund petrecerea a fost foarte entusiasmă și s'a continuat până în zori de zi, când depărțându-se oaspeții au dus suveniruri plăcute dela bal.

Nu putem trece cu vederea, că în decursul pauzei unii tineri universitari, maghiari au dat din nou o dovadă de necrescere înrînd în bufetărie, fără de a fi invitați. Nu scim fost-au beți ori s'au prefăcut, destul că intențiunea lor de a provoca un scandal era vedită; au fost însă numai decît excorțati prin poliția, la mandatul vice-președintelui, după cum mărturisește chiar și „Kolozsvári Közlöny“ în numărul apărut în 14/2 a. c.

V.

Galeria portretelor Metropoliților din Blaj.

A fost un cuget tare frumos acela, că unul fie-care din metropoliții nostri începînd dela Sânta Unire și-a pregătiti încă fiind în viață portretul seu în o mărime oare-care destul de însemnată. Portretele aceste în lungime ca de 70 și în lățime ca de 40 centimetri puse în rame frumoase galbene se păstrează până în ziua de astăzi în sala cea mare din rîndul al treilea al palatului metropolitan din Blaj. Ele sînt așezate în sala aceasta în ordine cronologică începînd dela metropolitul Atanasie I. Anghel părintele Santei Uniri și până la Metropolitul Siuț. În revoluțiunea din 1848 unele din ele au fost vătămăte. Excelența Sa însă actualul metropolit a lăsat să se repareze decătră oameni pricepători, și putem să dicem, că pre unde au fost vătămăte s'au reparat așa de bine, căt nici vătămărea, nici reparatura nu se observăză nici cît de puțin.

1. Metropolitul Atanasie I. Anghel este deprins cu îmbrăcămîntea călugărească, reverenda neagră, rasa cu căptușială roșie și pre cap ca-

milafca neagră, pre pept crucea și inima episcopescă. Din portret se vede, că a fost de un trup uscat și filigran. Căutătura însă și fisionomia arată maturitate și bărbăție impunătoare și o liniște simpatică.

2. Lîngă el episcopul Ioan Pataki. Acesta e îmbrăcat în reverendă și cu cingul roșu legat scurt, ear' preste reverendă vestmîntul numit greca, care e înfrunsețată cu șinoare roșii. Fisionomia lui este foarte românească și expresivă, pîrul creș și barba rotundită frumos. Cingulul roșu este de acele, de cari poartă poporul nostru, și legat pre mijloc chiar așa cum lega poporul preste mijloc brăne de diverse colori. Pictorul, care l'a depins se vede a fi priceput arta foarte bine; numai portretul a suferit prea mult de vechimea timpului.

3. După acesta vine episcopul Clain. Atît pozițiunea lui, cît și îmbrăcămîntea arată, că a fost un bărbat de o cultură foarte înaltă. El este depins ședînd pre scaun cu o mîna pre inimă. Îmbrăcămîntea este reverenda cu șinoare și bumbi roșii, și încins cu brău roșu legat din nainte cu cataramă aurită sau poate chiar de aur. Mănecele sînt la capăt cu catifea roșie lată ca de 4 degete. Are barbă frumoasă neagră și pîru negru dat preste cap până pre la grumazi. Preste tot se vede, că a fost un om foarte frumos. Căutătura i este de tot blîndă și sub sprîncenele cele frumoase negre și sub fața cea plină, ce stă tare liniștită, se vede, că stă ascuns un spirit mare și o inimă nobilă și zeloasă.

4. Imediat după acesta vine portretul episcopului Petru Paul Aron. El e îmbrăcat în reverendă neagră. Preste reverendă are mandia episcopescă de coloare violetă cu vîrgi albe, ear' în cap camilafcă neagră călugărească. O seriozitate extraordinară este în fața episcopului acestuia. Urmele postului și a penitenței celei lungi le vede omul numai decăt în fața lui. Tot odată însă se vede în fisionomia lui și o tărie mare de suflet. Pictorul ce l'a depins însă se vede că a fost tare mediocru.

5. După acesta urmează episcopul Atanasie Rednic. Acesta e îmbrăcat ca și Aron, numai cît reverenda și cingulul negru cu care e încins sînt amîndouă de lăna. El ține bățul pastoral în mîna. Se vede că a fost blondin în față, și toate trăsăturile cele foarte fine ale feței arată, că a fost din familie mai aleasă. O față tare simpatică și extraordinar de frumoasă are episcopul acesta. I se pare omului ca și cum ar tot suride. Istoricii nostri îl descriu altmintrele ca pre un om tare rece, ceea ce din fisionomie nu se poate nici decum ceti. Nu scim cui să credem, istoricilor nostri sau portretului, atîta contradicție este între ei.

6. După Atanasie Rednic urmează portretul episcopului Gregoriu Maior. Pictorul chipului acestuia se vede a-și fi priceput arta foarte bine, numai chipul poate oare-cîndva a fost ținut în loc umed, prin ce a suferit încîtva. Episcopul Maior după chip este contrariul lui Rednic. Pe cînd Rednic arată o față tare veselă și simpa-

Foița „Tribunei“.

China și Chinezii.

Scieri.

Noi avem pentru scriere litere, cifre și semne de interpunctațiune, cu totul vre-o 50 deosebite semne, parte fonetice, parte ideo-grafice; n'ar fi dar' un lucru neașteptat, dacă mulți dintre noi s'ar spăria de cele 214 semne ideo-grafice, pe care Chinezul trebuie să le învețe, pentru-ca să poată scrie și ceti. Cu toate aceste Chinezii mai au încă 489 semne fonetice pentru cele 489 cuvinte monosilabe din limba lor. Sînt dar' cu totul 703 semne, pe care Chinezul trebuie să le învețe, pentru-ca să poată scrie și ceti.

Ni se spune acum, că este o mare raritate un Chinez, care nu scie să scrie și să cetească, și că în școalele chinezesci nu se primesc decât copii, care sciu să scrie și să cetească.

Aceasta dovedește, că scrierea chinezească e un lucru mai ușor decăt ne pare nouă.

Înainte de toate semnele sînt astfel chib-zuite, ca să poată fi ușor învățate, ba să poată ghici înțelesul lor chiar și acela, care nu le-a învățat. Ele sînt parte figuri intuitive, parte derivări din imagini intuitive. Astfel o linie horizontală însemnează „unitate“, „început“, un semicerc „cer“, o linie verticală „comunicațiune între sus și jos“, o curbă „încovoiat“, o

virgulă trasă spre dreapta „dreapta“, una spre stînga „stînga“ și așa mai departe. Tot astfel semnele pentru noțiuni de anumite animale și lucruri sînt derivate din imaginile acestor animale și lucruri.

Sînt acum jucării pentru copii, pe care se află asemenea semne. E de exemplu pe una figura omului, pe alta aceeași figură mai simplă, ear' pe alta redusă la cîteva trăsături și în cele din urmă semnul grafic pentru „om“. Tot astfel pentru „animal“, „casă“, „munte“ și în genere pentru lucrurile, pe care copiii le cunosc din propria lor intuițiune. Fiesce-care semn este în cele din urmă un fel de „rebus“, pe care copiii se deprind a-l deslega.

Pentru-ca să înțelegem taina acestei des-legări, trebuie să ne înfățișăm legile cugetării omenesci.

Cele 489 cuvinte chinezesci se întrebuințează înainte de toate pentru numirea celor mai obicnuite lucruri; le sînt dar' tuturora cunos-cute. Cele 214 semne ideo-grafice reprezintă însă mai mult noțiuni cu deservîșire abstracte, ca „alb“, „lung“, „greu“, „bun“ etc.

Prin aceste semne grafice Chinezul poate să scrie ori-și-ce. Nu poate însă să scrie nimic cu vre-unul din cele 489 semne fonetice, ci le întrebuințează numai pentru înlesnirea scrierii.

Astfel „pesce“ va să dică în chinezesc „pe“, dar' „pe“ va să dică și alb, „pe“ are vre-o cîincideci de înțelesuri deosebite. Înzadar s'ar

pune dar' semnul pentru „pe“, căci nimeni nu poate să înțeleagă, de care anume „pe“ e vorba.

El trebuie să indice, că e acel „pe“, care înnoată în apă. Pot însă să fie mai multe lucruri ce înnoată în apă, pe care în limba comună le chiamă „pe“. El trebuie dar' să scrie noțiunea altfel.

Voi să scrie Chinezul, analizează noțiunea.

Astfel, voi să scrie „bou“, el se întreabă: Ce este bou?

Răspuns: Un animal.

Pune dar' semnul „animal“.

Dar' bou are oase: mai adaugă la animal și semnul „os“.

Urmînd astfel cu analiza mai departe, mai adaugă semnele „mamifer“, „cuadruped“, „rumegător“ și „domestic“. Mai sînt însă afară de bou și alte animale vertebrate mamifere cuadrupede rumegătoare domestice: el trebuie dar' să mai indice diferența specifică, adică o însușire, prin care boii se deosebesc de toate celelalte rumegătoare domestice. E însă foarte greu să găsim această diferență specifică, fiindcă trebuie să cunoaștem foarte bine atît bou, cît și celelalte rumegătoare domestice, pentru-ca să scim care e însușirea, pe care o au toți boii, dar' nu o au alte rumegătoare domestice. Chinezii se ajută dar' cu numele și, dacă nici unul dintre rumegătoarele domestice nu se numește ca bou, pune semnul fono-grafic pentru cuvîntul „bou“ drept diferență specifică.

El va scrie dar': animal vertebrat mamifer cuadruped rumegător domestic, căruia i se dice „bou“.

Simțim numai decăt, că aici sînt unele semne de prisos, căci dacă e rumegător, e și cuadruped, și mamifer, și vertebrat și animal.

Ca să nu fie nimic de prisos, s'au derivat semne nouă pentru noțiunile de gen. Astfel din combinarea semnelor „animal“ și „os“ s'a derivat un semn pentru noțiunea „vertebrat“ și așa mai departe pentru cele mai principale noțiuni de clasificare. De aceea, învățînd să scrie, Chinezul se deprinde a clasifica lucrurile și ideile și nici că poate să scrie o noțiune, pe care nu scie să o clasifice. Clasificarea e ceea-ce învață el în școală. Tocmai de aceea însă nu toți oamenii sciu în China să pună toate noțiunile pe hîrtie: fiesce-care le poate scrie numai pe acelea, asupra cărora e pe deplin lămurit.

Dictionarul chinezesc cuprinde vreo 80,000 noțiuni; numai arareori se ivesc însă oameni distinși, oameni de sciință, care pot să le scrie pe toate. Deasemenea nu toți Chinezii pot să înțeleagă cu destulă siguranță ceea-ce e scris în toate cărțile chinezesci. Scie însă fiesce-care om să scrie noțiunile, cu care operează în viața lui practică, și atît e destul.

Stînd astfel lucrurile, ori și cine poate să înțeleagă deosebirea foarte esențială dintre scrierea noastră și cea chinezească.

Scriînd noi cuvinte prin semne ce arată

tică, pe atunci Maior este moros și închis. Și totuși istoricii nostri descriu și pe Maior chiar contrar de ceea-ce îl arată chipul, va să zică îl descriu ca pe un om purure vesel și cu inima deschisă. Maior e îmbrăcat preste reverendă cu o mantie, ce se vede a fi fost din materie tare masivă cu margini de barșon roșu și lat ca de o palmă. Lângă el este depinsă coroana episcopască, care și astăzi se mai păstrează în capela metropolitană.

7. După Maior urmează chipul episcopului Bob. Din chip se vede că Bob a fost de o statură mai înaltă decât mijlocie. El e îmbrăcat cu mantie și lângă el este aceeași coroană ca și lângă Maior. În față se vede ca și la Aron o seriozitate de tot mare, așa cât sub seriozitatea aceasta și fruntea este binișor încrăpțită. Este cam bățetor la ochi în chipul episcopului acestuia, că capul este mic față de mărimea corpului. Încolo în chipul nici unui episcop nu se vede atâta bărbăție ca în chipul episcopului acestuia.

8. Urmează chipul episcopului Lemeni, care e îmbrăcat în reverendă violetă și cu palii roșii. Chipul se vede, că s'a făcut, când încă episcopul era tânăr, deoarece-nici un fir alb nu se vede pe capul lui. Lemeni este întreg ras, față lungureață și figura precum și corpul tare imposante. Lângă el încă este depinsă o coroană episcopască, care poate că a perit în revoluțiunea din 1848, fiindcă nu se mai află nicăieri. O seriozitate frumoasă împreună cu o blândețe oarecare respiră din fața episcopului acestuia. Nici unul nu atrage așa tare privirea celor ce intră în galerie, ca episcopul acesta.

9. Cel din urmă este metropolitan Șuluț. Chipul lui este ceva mai micuț ca celelalte. El e îmbrăcat în greacă roșie. Are păr lung alb și tot asemenea și barba. Încolo în trăsurile și în fața lui este imprimată o tristețe oarecare, ce nu o mai vede omul la celelalte chipuri. Poate și sănătatea lui cea slăbită a fost cauza, de chipul lui respiră tristețe aceasta. (Poate reoglindarea unei dureri sufletești pentru soarta națiunii lui. Red. „Tribunei.“) „Foi'a basericăscă.“

Cronică.

Mostenitorul de tron Rudolf și principesa Stefania, vor face pre la sfârșitul lunii acesteia, vizită principelui și principesei de Muntenegru în Cetinje. Această scire se comunică din capitala Muntenegrului.

Numiri. În diecesă Lugojului prea onor. domn Benjamin Densușanu, vicarul Hațegului fu numit de Maiestatea Sa canonic al bisericii catedrale din Lugoj în locul repositului Gavril Pop. De vicar al Hațegului fu numit prea onor. domn Ioan Ianza fost protop. al Ulpiei Traiane. — Nicolau Comșa, practicant la judecătoria cerc. din Sighișoara a fost numit vice-notar la judecătoria cerc. din Teregova.

Emigrațiune înspăimântătoare. Din comitatul Zemplin poporațiunea emigrează în mase mari înspre America, așa încât în primă-

sunetele, din care ele se compun, putem să scriem și cuvinte, pe care nu le înțelegem. E destul să știm, care sunt sunetele, din care se compun și care e șirul, în care aceste sunete urmează unul după altul. Tocmai de aceea putem să și rostim cuvinte, pe care nu le înțelegem, să și operăm cu noțiuni, asupra cărora nu sîntem lămurii. Și, în adedevăr, numai foarte puțin din noi pot să susțină, că își dau totdeauna seamă despre înțelesul cuvintelor, pe care le rostesc ori le scriu, și despre foarte mulți se poate susține, că numai rar sînt lămurii asupra valorii noțiunilor, cu care operează.

La Chineză e aceasta aproape preste puțină, deoarece Chinezul de mic se deprinde a opera numai cu noțiuni, pe care le are pe deplin precisate, căci numai pe aceste le poate scrie, ear' cuvîntul nu e pentru el, ca pentru noi, reamintirea prin sunete a noțiunii, ci numai unul dintre elementele, de care se folosește pentru exprimarea cugetărilor sale. Cuvintele învățate pe de rost nu au pentru el nici o valoare. Tocmai de aceea însă China are un mijloc sigur pentru constatarea științei, de care dispune un om: scie fiesce-care ceea-ce poate să scrie deslucit. Astfel oamenii de știință se împart în categorii după numărul noțiunilor, asupra cărora sînt lămurii, adică a ideilor, pe care pot să le deslucească prin scriere.

vară vor lipsi brațele de muncă. Autoritățile înspăimântate au luat măsuri în contra acestei emigrațiuni înspăimântătoare. Se spune că un preot din acel comitat împrumută oamenilor sume mari de bani ca spese de călătorie cu câte 30—35 procente mai luând apoi în folosință și căsile și moșile oamenilor. America pentru cei din Ungaria și România pentru locuitorii din Ardeal sînt refugiu în casuri de foamă.

„Kolozsvári Közlöny“ încă ia notiță despre balul inteligenței române din Cluj dîcînd, că acela a succedat foarte rău, public n'a fost de loc etc. Față cu acestea aproape toate diarele maghiare din capitală aduc o telegramă din Cluj de următorul cuprins: „Cluj, 13 Februarie. Inteligența română din loc a arangiat ieri un concert și un bal splendid și foarte reușit. La masă a toastat avocatul Coroian pentru Maghiarii de față, accentuând frățietatea. La acesta a răspuns Ștefan Bonis dîcînd, că cestiunea de naționalitate numai pe cale socială se poate rezolva. Separatismul nu va avea succesul dorit nici pe o parte. După toastul acesta, primit cu aprobări viu, Dr. Raț, avocat în Turda a demonstrat, că totdeauna un al treilea a fost acela, care a turburat în interesul său propriu armonia între Maghiari și Români (? Red.) 'Și-a golit pecalul într-o concordie țitoare. Dr. Silași încă a tractat într'un toast frumos despre concordie, spre ce el totdeauna a ținut, a fost însă rău interpretat. Și din partea tinerimii s'au ținut două toaste în înțeleșul acesta. Societatea s'a disolvat sub aceea impresiune, că e de lipsă urdirea unei astfel de mișcări sociale, care se apropie direct pe aceste două elemente, și altmintrelea avise un al altul, — și dacă aceasta va succeda, ziua de ieri va fi epocală în istoria cestiunii de naționalitate.

Cetim în „Kolozsvári Közlöny“: Prezum am fost scris, inteligența română din Cluj a arangiat un bal în favorul unei scoale române de fete înființate. Venit n'a avut de loc, — și totuși este capital. Regele Carol a trimis anume în ziua de azi 200 franci spre scopul amintit, care dar s'a înmanat în forma a două note de câte 100 franci la mîna avocatului Coroian, ca președinte al comitetului arangiator.

Ridicarea vămilor pe bucate în Germania e ca sigură, ear' în Franța foarte probabilă. Tractatul de comerț încheiat între monarhia noastră și România se va denunța decîtă aceasta din urmă. Tendința acestei politici vamale nu e de loc îmbucurătoare pentru monarhia noastră.

DI Vasile Alexandri, printr'un decret regal s'a numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României la Paris, în locul d-lui I. Bălăceanu; care s'a întors în București.

Academia română din București a ținut ședință Sămbăta trecută.

P. S. S. Episcopul Melchisedec a dat cetire unor scrieri asupra unei călătorii în Bulgaria. La această ședință au asistat un mare număr de membri ai Academiei.

Balul cu tombolă, organizat de societatea Furnica din București. Sub patronajul M. S. Reginei. Regina fiind încă puțin indispusă, n'a putut lua parte la această serbare; a luat însă parte Regele. La sosire, Regele a fost întâmpinat de d. D. Sturdza, ministrul afacerilor străine, de d. general Fălcoian, ministru de resbel; de d. general Lecca, președinte al Adunării deputaților; de d-nii generali Cernat, Radovici și G. Anghelescu; de d. general Radu Mihail, prefect al poliției; de d. Gr. C. Cantacuzino, director general al teatrelor, precum și de comitetul organizator. Doamnele comitetului au întâmpinat pe Regele la intrarea în sală, cu un frumos buchet de flori. În sală o mulțime compactă se înțesa prin parter și loge, care saluta cu respect și dragoste pe Augustul Sueran. D-nii reprezentanți ai puterilor străine cu doamnele, mai mulți membri ai Corpurilor legiuitoare, diferitele autorități civile și militare erau prezenți la această serbare, la reușita căreia societatea Bucureștilor s'a grăbit a contribui, sciind că produsul acestei serate este destinat pentru încurajarea industriei naționale. Toate doamnele purtau costumul național, care prin varietatea ornamentelor, oferia privirea cea mai plăcută. Dansurile, între cari s'au executat mai multe jocuri naționale, au fost foarte animate și tombola, la care a luat parte Maiestatea Sa, a avut un succes deplin.

O societate de studenți, români, greci și bulgari s'a înființat la Paris, cu scop de a strînge legăturile de amicitie între fiii popoarelor, destinate a forma, mai curînd sau mai tîrziu, confederația popoarelor din Orient.

Din casa domnitoare a Serbiei. Scirea despre despărțirea regelui Milan al Serbiei decîtă soția sa de acum, după cum asigură „Pol. Corr.“, e scornită. „Pol. Corr.“ asigură, că e înputernicită din parte competentă sîrbească a desmînți amintita scire. Era vorba, că regele

Milan va păși la căsătorie cu vreo princesă austriacă întîrînd astfel legăturile de prietenie dintre Serbia și Austria. Scirea aceasta s'a fost lăsat prin diarul „Czas“ din incidentul vizitei generalului sîrbeșc Catargiu la contele Kálnoky.

Executarea anarhiștilor Reinsdorf și Kuchler. Sămbăta trecută a avut loc la Halle executarea condamnaților Reinsdorf și Kuchler, autorii atentatului din Niederwald. Vreo șesedece de persoane, pe lîngă reprezentanții autorităților civile și militare asistau la execuțiune. Reinsdorf a refuzat asistența preotului și și-a păstrat pînă la sfîrșit atitudinea sa energetică și provocătoare. Mergînd către spânzurătoare, el și-a aruncat pălăria în aer strigînd: „Jos barbaria, trăiască anarhia!“ Kuchler era însoțit de un preot. El părea resemnă; în ultimul moment însă, el a voit să reziste. Călăul însă l'a domolit.

Cele două execuțiuni au durat în total șapte-spredece minute.

Foc. În edificiul reuniunii de credit din Petersburg a erupt în 12 l. c. n. un foc, care a mistuit etagiul al treile și o sală spațioasă de concerte, care era folosită de toți artiștii străini ce treceau prin Petersburg. Incidentul a produs o senzație mare nefavoritoare institutului. Se dîce că directorul institutului s'a împușcat în apropierea edificiului imediat înainte de izbucnirea focului.

Excomunicare. Episcopul din Victoria în Spania a emis o pastorală, prin care afurisesce pe toți cari cetesc scrierile lui Emil Zola.

Abdul-Kerim-Pașa, genealissimul trupelor turcesci din timpul războiului oriental — același Abdul-Kerim, căruia studenții nostri unguri din Pesta și Cluj i-au fost dus o sabie de onoare — a murit la Rodos, unde fusese exilat.

Diar nou sub titlul „Drepturile omului“ a apărut în România.

Dări de seamă și mulțumite publice.

Balul arangiat de Reuniunea femeilor române din Sibiiu. La balul arangiat în 7 Faur a. c. de Reuniunea femeilor române din Sibiiu în folosul scoalei de fete a intrat ca venit total suma de 554 fl. 50 cr. Erogățiunile au fost 263 fl. 61 cr. Rămîne deci venit curat suma de 290 fl. 89 cr.

Cu această ocaziune au încurs următoarele suprasolviri:

Dela Excelența Sa domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul 10 fl.; doamna Hareti Stănescu (Brașov), domni C. Bugarsky comerciant, I. Tr. Hamrodi comerciant, câte 5 fl.; domni David Br. Ursu colonel, Eugen Hecht auditor intendant, Nicanor Frateș secret. consist. câte 3 fl. 50 cr.; doamna Maria Hannia, domni Victor Sill avocat, Nicolau Henț notar (Gura-riului) câte 3 fl.; domni Gecz general, Michail de Trașpa colonel, Paul Dunca de Sașo consil. gub. în pens., Visarion Roman director de bancă, Ioan Bădilă subjude reg., Dr. Ioan Moga medic, Ioan de Preda avocat, Sabin Piso candidat de preotie, Parteniu Cosma avocat, câte 2 fl.; dl W. C. Grohmann comerciant 1 fl. 50 cr.; dl Dr. Vasiliu de Preda avocat 1 fl.; d-nii Osterlamm secretar de locotenentă, D. Domanovsky profesor, Simeon Popoviciu capelan în armată, Dr. Stüssmann medic, Ioan Ghibu profesor semin., N. Putnoky profesor, N. Pisterița, D. Fuchs locotenent, Nepotul, N. N. și N. N. câte 50 cr.

Suma tuturor suprasolvirilor 70 fl. 50 cr. Pentru această generositate față cu scopul urmărit de reuniune le aducem profunda noastră mulțumită.

Sibiiu, 10 Februarie 1885.

Pentru comitet:

Maria Cosma, Anastasia Toma,
președintă. secretară.

Cu ocaziunea balului ce s'a arangiat în 7 Ianuarie n. a. c. în scoala normală gr. or. din Borgo-Prund în favorul fondului protopresbiter al tractului gr. or. al Bistriței au încurs contribui benevole dela următorii p. t. domni:

a) din Borgău și giur:

Danilă Pascu 3 fl. 20 cr.; Danilă Șutu 2 fl. 40 cr.; Ioan Buzdug din Rus 2 fl. 40 cr.; Ioan Buzdug din Dioseni 3 fl.; Danilă Simzian 5 fl.; Gustav Helfenbein 1 fl.; Martin Miss 1 fl.; Iacob Onea 1 fl. 60 cr.; C. G. R. Haltrich 2 fl.; Teodor Vrășmaș 4 fl.; căpit. Curescu 2 fl.; sublocotenentul Ruja 1 fl.; locotenentul Băilă 1 fl.; Albert Wachsmann 3 fl.; Rudolf Helfenbein 1 fl.; Sever Orban 2 fl.; Iohann Bruchner 1 fl.; Ioan Trif 1 fl. 60 cr.; Aureliu Csatt 1 fl. 80 cr.; doamna Carolina Katka 1 fl.; Dajbukat Gergely 2 fl.; Dajbukat Ferencz 3 fl.; Pangutz Emanuel 4 fl.; Iohann Kirtsch 2 fl. 40 cr.; Iacob Chencinski 1 fl.; Georg Stegmüller 1 fl. 60 cr.; d-na Chifa 1 fl.; Ravca Vrășmaș 1 fl.; Iohann Steller 1 fl. 60 cr.; Franz Bertel 2 fl.; Atanasiu Ușeriu 2 fl.; Nicolau Rău 2 fl.; d-soara Aurelia Valent 1 fl.; Dr. Nicolau Hanganutz 2 fl.; supralocot. Hangan 1 fl.; Georgiu Csott 1 fl. 60 cr.; Gustav

Liebenwein 3 fl. 20 cr.; Pavel Beșă 4 fl.; N. N. 1 fl.; Basiliu Groze 1 fl.; Lazar Avram 1 fl.

b) din Reghin: Galacteon Șagău 2 fl.; Ioan Șandru 2 fl.; Ioan Branea 1 fl.

c) din Sibiiu: Ilustrit. Sa Nicolau Popea 2 fl.; Ilustrit. Sa Iacob Bologa 1 fl.; Nicanor Frateș 1 fl.; Simeon Popescu 5 fl.; Eugen Brote 2 fl.; Ioan de Preda 1 fl.; N. N. 1 fl.; Petru Ciora 1 fl.; Isaia Popa 20 cr.; Petru Roșca 20 cr. Suma 100 fl. 80 cr. Subtragîndu-se spesele cu 51 fl. 31 cr., a rămas pentru fondul protopresbiter un venit curat de 49 fl. 49 cr.

Domni contribuenți sînt rugați cu toată stîmă a primi pe calea aceasta, pentru contribuiriile făcute, cea mai profundă mulțumită și asigurarea deosebitei noastre stîmă.

B.-Prund, 30 Ianuarie 1885.

Președinte: Simeon Monda, protopresbiter. Cassar: E. Dan, învățător.

Varietăți.

(Soție amabilă.) În capitala Brasilei, Rio de Janeiro, a fost citată înaintea judecătorei o femeie, avînd se de seamă despre vătămarea căsunată unui trecător, pe care l'a fost opărit cu apă ferbinte. „Am aruncat apa ferbinte în creștință, că este bărbatul meu!“ — dîse muierea.

(În adunarea) unei secte religioase din Scoția era de față un tînr frivol, care se obrășnică a pune predicatorului întrebarea, dacă scie face minuni. Predicatorul îl dîte afară din local strigînd: „Minuni nu pot face, dar' mă pricep a scoate diavolii afară!“

(Ce folos?) Cineva întrebă odată pe Franklin, ce folos produce balonul aerostatic, care se inventase atunci? — Franklin îi răspunde: „Ce folos produce un prunc de abia născut? De o cam dată nici unul; dar' pruncul poate ajunge bărbat și cine scie cât folos va produce atunci omenirei?“

Posta ultimă.

Budapesta, 15 Februarie n. Din incidentul vorbirii ultime a contelui Apponyi avea să se țină azi în onoarea acestuia un conduct cu facile imponent. Deși pregătirile s'au făcut și autoritățile au dat permisiunea, conductul totuși nu s'a ținut.

Viena, 15 Februarie n. Contele și contesa Taaffe și-au serbat azi nunta de argint. Maiestatea Sa a făcut ministrului-președinte o vizită gratulînd în persoană iubitorii.

Viena, 15 Februarie n. Succesul balului român a fost splendid. Elita Vienei prezentă. Sala admirabil decorată. Dintre dignități: arhiducele Rainer, generalul de Vaux, Rosetti-Solescu, cav. de Lindheim, principii Schwarzenberg și Starhemberg.

Paris, 15 Februarie n. Citadela Langson a fost cucerită. Armata chineză după o luptă înfocată a fost derutată în noaptea din 12 l. c. n.

Roma, 15 Februarie n. În pertractările cu Anglia, Italia a făcut unele reserwațiuni pentru cazul dacă interesele Angliei ar veni în conflict cu cele ale Germaniei și Austro-Ungariei, cu care Italia e aliată pînă la anul 1887.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 16 Februarie n. Casa deputaților. Continuîndu-se desbaterea generală asupra proiectului de lege despre reforma casei magnaților, Jókai accentuează necesitatea reformei, buna înțelegere între aristocrație și democrație, între liberalii și conservatorii din Ungaria. La apărarea ideii de stat cu toții își dau mîinile. Nu șovinismul național ar vorbi din orator, nu după deosebirea de limbă ar clasifica dînsul sentimentul patriotic al cetățenilor. Fiecare ar fi patriot, care împlinește datorința sa către patrie și tron. Ideea maghiară de stat s'ar basa pe dreptul istoric, ce este de a se deosebi de privilegii. Ugrón pledează pentru rezoluțiunea lui Irányi, Buchsbach pentru proiectul guvernului.

Casa magnaților a rezolvat așa numitul budget mai mic continuînd desbaterea specială.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

Legendarium pentru scoalele primare române de Ștefan Popu. Aprobare de comisiunea școlastică arhiepiscopalească. Edit. III. Îndreptată și înăbușită. Blaj 1884. Tipografia seminarului gr.-cat.

„Amicul Familiei.” Dîr beletristic și enciclopedic literar cu ilustrațiuni. Apare în 1/13 și 15/27 a luni. Gherla, 1/13 Februarie 1885. Anul IX. Nr. 3. Sumar: M. S. Reginei Elisabeta. Poesie rostită de elevele orfane din „Asilul Elena Doamna” la 17 Dec. st. v. — ziua nașterii Maestății Sale, de P. Dulfu. — Viața jertfită. Novela istorică, de V. R. Buticescu (urmare). — Fratele Reconvaletent (ilustrațiune). — Dintre bucuriile copilăriei (ilustrațiune). — Balul în sala teatrului din București (ilustrațiune). — Copiii. Scurtă ochire asupra lor și a obiceiurilor dela naștere și botez. Studiu social, de Eufrosina Homoriceanu-Stoienescu (urmare). La Otilia . . . Femeia frumoasă. — O! cât de dulce . . . Suvenirul ei. (poesii) de G. Simu. Victimele ușorinții. Novela originală, de B. V. Gheorghian (fine). — Măgarul împărat (fabulă), de A. G. Draghicescu. — Balul vagabundilor în Paris. I. Înainte de mezul nopții; II. După mezul nopții (ilustrațiuni). — Conservarea dinților, de Dr. Antonini. — Diverse.

„Biserica și școala.” Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Apare în fie-care Duminecă. Arad, 3/15 Februarie 1885. Anul IX. Nr. 5. Sumar: Disciplina vieții (continuare). — La cestiunea concubinatelor. — Principiul ființei, legendă filosofică de Iulian Ochowicz. — Diverse. — Edict. — Concurse.

Din

Biblioteca populară a „Tribunei”
au apărut până acum:

Nr. 1.

Pădureanca. Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2.

Fata Stolerului de Matilda Ogler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3.

Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4.

Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5.

Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6.

Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar: 25 cr. sau 50 bani.

Cel ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Piața din Sibiu, 13 Februarie. Grâu Hectolitru 74—80 Kilo fl. 5.— până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 82 Kilo fl. 3.80, până fl. 4.60, secara 66 până 72 Kilo fl. 3.40 până fl. 4.—, orș 58 până 64 Kilo fl. —.— până fl. —.—, ovės 38 până 45 Kilo fl. 2.10 până fl. 2.70, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.40 până fl. 4.—, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, semēnță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 6.— până fl. 7.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, linteia 78 până 82 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 5.— până fl. 6.—, pasat de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 Kilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 54.—, sēu brut fl. 32.— până fl. 34.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sēpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 42.— până fl. 44.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr., carnea de vitel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 28 până — cr., ouă 10 cu 20 22 până cr.

Piața din Mediaș, 13 Februarie. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.10; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; secara fl. 3.— până fl. 3.50; orșul —.— până fl. —.—; ovėsul fl. 2.10 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50 semina de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.70; mēlaiul hectolitru fl. 14.— până fl. —.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; linteia fl. —.— până fl. —.—; chiminul (sēcăreana) fl. 40.— până fl. —.—; sēu brut 100 kilograme fl. 36.— până fl. 48.—; lumini de sēu vērșate fl. 56.— până fl. —.—; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 44.— până fl. 52.—; cânepa fl. 36.— până fl. 48.—; fēnul fl. 1.70 până fl. 2.—; sēpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vitel 40 până 44 cr.; carnea de porc 48 cr.

Piața din Brașov, 13 Februarie. Grâu hectolitru fl. 5.70 grâu mestecat fl. 3.70, secara fl. 3.60, orș fl. 3.50, ovės fl. 2.20, cucuruzul fl. 2.70, mēlaiul fl. 4.30, mazerea fl. 5.20, linteia fl. 5.50, fasolea fl. 4.20, crumpenele fl. 1.—, carnea de vită p. kilo 44 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 24 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 14 Februarie st. n.
Budapesta: 66 86 85 49 50.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta
dela 14 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. 8.20 până 8.60 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.25 până 8.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Sēcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.— până 7.30. Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.85; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60.

Ovės (ungurec) 37—40 Kilo fl. 6.75 până 7.—. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.65 până 5.75; de alt soi fl. 5.55 până 5.60.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mēlaiu (ungurec): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.27 până 8.28 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.83 până 8.84.

Sēcara (primăvară) —.— Kilo fl. 5.76 până 5.78

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.79 până 5.80.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27.—.

Bursa de Budapesta

din 14 Februarie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ hărtie „ 4%	98.35
„ „ hărtie „ 5%	94.05
Împrumutul căilor ferate ung.	146.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	107.50
Bonuri rurale ung.	102.75
„ „ cu cl. de sortare	102.—
„ „ bănățene-timișene	102.—
„ „ cu cl. de sortare	101.—
„ „ transilvane	102.—
„ „ croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.25
Renta de hărtie austriacă	83.30
„ „ argint austriacă	83.80
„ „ aur austriacă	106.50
Losurile austr. din 1860	138.—
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
„ „ de credit ung.	314.—
„ „ „ austr.	303.50
Argintul	—.—
Serisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.78
Galbeni împărătesci	5.78
Napoleon-d'ori	9.75 1/2
Mărci 100 imp. germane	60.30
Londra 10 Livres sterlinge	123.75

Bursa de Viena

din 14 Februarie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ hărtie „ 4%	98.35
„ „ hărtie „ 5%	94.—
Împrumutul căilor ferate ung.	146.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	108.—
Bonuri rurale ung.	103.—
„ „ cu cl. de sortare	102.90
„ „ bănățene-timișene	102.50
„ „ cu cl. de sortare	102.—
„ „ transilvane	102.20
„ „ croato-slavone	103.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—.—
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.30
Rentă de hărtie austriacă	83.30
„ „ argint austriacă	83.85
„ „ aur austriacă	106.60
Losurile austr. din 1860	138.—
Acțiunile băncii austro-ungare	864.—
„ „ de credit ung.	314.—
„ „ „ austr.	303.30
Argintul	—.—
Galbeni împărătesci	5.80
Napoleon-d'ori	9.77 1/2
Mărci 100 imp. germane	60.40
Londra 10 Livres sterlinge	123.90

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Februarie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	93 1/2	vënd.	93 1/2
— Rur. conv. (6%)	„	88.—	„	90.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	280.—	„	315.—
Banca națională a României	„	1200.—	„	1210.—
Împr. oraș. București	„	28.—	„	32.—
Credit mob. rom.	„	193.—	„	—.—
Act. de asig. Națională	„	210.—	„	231.—
Serisuri fonciare urbane (5%)	„	93. 1/2	„	—.—
Societ. const.	„	285.—	„	—.—
Schimb 4 luni	„	—.—	„	30.—
Aur	„	16.—	„	—.—

Casa Nr. 47

din strada Gușteriței (12 odăi și grădină mare) de vîndare. [126] 2—3

A se întreba în însăși casa aceea.

Bere de Sibiu

Salvator! — Salvator! — Salvator!

Veritabilă à la München, feartă în tărie de 13 zacharometri, dela 15 Februarie 1884 st. n. încolo, loco, gara Sibiu 16 fl. de hectolitru, 1/4 de butoiăș 4 fl. v. a.

Se recomandă cu toată stima

Ioan Habermann.

[127] 2—3

[122] 2

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de orice fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1880 fl. 362,354.67	în a. 1869—1880 fl. 247,755.97
în a. 1881 „ 64,802.82	în a. 1881 „ 35,163.90
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
Suma fl. 516,711.66	Suma fl. 348,145.01

fl. 864,856.67 cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce

cărți de tot felul,
anunciuri de căsătorie,
anunciuri funebre placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului. [101] 1

Atențiune!

Cei ce jucați la loterie, băgați de seamă ce deosebire

Berlin și Budapesta.

În Budapesta am vădut Bart — Cond — Mich. . . . T. . . . etc. și ușurătate, presumpțiune, simplitate și îndrăzneală pe toate tonurile. [123] 3—3

În Berlin am vădut pe Rudolf de Orlice și modestie, muncă, prevenire prietinoasă, un erudit din crescut până în tălpi. M'am încreșut deci acestuia, i-am cerut instrucțiunea și am câștigat la Crăciun un terno de

„4800 fl.“

Încă odată mulțumesc domnului profesor Rudolf de Orlice pentru primirea prietinoasă, de care am avut parte.

Viena.

R. Drasche.

A se informa numai la profesorul Rudolf de Orlice, Berlin SW. Friedrichstrasse 21, care trimite gratis și franco ori și cui lista sa cea mai nouă de câștiguri de terno, precum și călindarul seu de loterie pe anul 1885.